

Сьогодні ОВДП завдяки високій ліквідності й дохідності, низькому рівню ризиків є дуже привабливим інструментом для інвестування. Для популяризації вкладання коштів в ОВДП, на мою думку, потрібно проводити активне ознайомлення населення з перевагами саме цього фінансового інструменту. Даний цінний папір має великий потенціал, бо саме він може дати поштовх до розвитку фондового ринку в Україні. Це дасть державі додаткові фінансові ресурси для впровадження різних реформ і проєктів розвитку і підняє довіру населення до уряду.

Використані джерела:

1. *Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>*

П. Дяків

Науковий керівник – к.е.н., доц. Кондрат І. Ю.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Питання медичної реформи та медичного страхування в Україні є одним з найважливіших та найактуальніших на сьогоднішній день, адже частка ВВП, що виділяється за охорону здоров'я та показники середньої тривалості життя українців у порівнянні з сусідніми державами та державами Європи є дуже низькими.

У 2017 році на сферу охорони здоров'я було витрачено 3,4% ВВП, що значно менше європейських держав. Польща виділила 4,8%, Угорщина – 5,1%, Німеччина – 8,7% ВВП. Обсяги фінансування вплинули на показник середньої тривалості життя громадян: Польща – 78,2 роки, Угорщина – 75,96 роки, Німеччина – 81,09 років, Україна – 71,19 років. Однак, окрім величини фінансових ресурсів, значною проблемою є ефективність їх використання. Замість безпосередньої оплати наданих медичних послуг відбувається фінансування лікарняних місць.

За даними Світового банку, в Україні спостерігається один з найвищих показників кількості лікарняних ліжок – 9 місць на 1000 осіб, у Польщі – 6,5, Великобританії – 2,9, Канаді – 2,7. Також у кожній країні спостерігається тенденція до їх зменшення. Відповідно, через відсутність відповідної оплати медичних послуг зі сторони держави, різниця сплачувалась за рахунок приватних коштів. Так, у 2017 році 49,2% витрат на охорону здоров'я було покрито власними коштами громадян України, при чому більша частка цих платежів була здійснена неофіційно [1].

Корупція і недовіра до національної медицини породили ряд інших проблем:

- низький рівень вакцинації: у 2017 році частка вакцинованих від кору в Україні становила 56%, що є надзвичайно низьким показником у порівнянні з іншими європейськими державами (від 90% до 97%);

- високий рівень захворюваності важкими хворобами: в Україні на кожних 100 000 тис. осіб припадає 91 хворих туберкульозом, тоді як США, Франції, Німеччині – 5 осіб [1].

Одним з варіантів вирішення проблеми додаткового фінансування охорони здоров'я є добровільне медичне страхування. Недоліком цієї форми страхування в Україні є її висока вартість і нестача страховиків із відмінною репутацією та досвідом. Поганий стан здоров'я населення, екологічні проблеми, інші ризикові для страховика фактори зумовлюють високі страхові тарифи. Другий недолік випливає з першого, адже неможливо отримати досвід за відсутності практики та відповідного законодавства, що регулює цю сферу.

З метою удосконалення системи фінансування сфери охорони здоров'я було ухвалено ЗУ «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів». Цей закон скасовує норму ліжко-місце та передбачає фінансування самих послуг, що надаються кожному пацієнту у формі обов'язкового медичного страхування. Обсяг фінансування було також збільшено (за обслуговування кожного пацієнта на рівні первинної ланки медичної допомоги держава виплачуватиме 370 грн. До цієї ставки будуть застосовані коригувальні коефіцієнти. Для групи людей від 18 до 39 років буде застосована базова ставка – 1, тобто 370 грн. Для дітей віком 0-5 років застосовується коефіцієнт 4, тобто 1 480 грн., для дітей віком 6-17 років – коефіцієнт 2,2, тобто 814 грн., для людей віком 40-64 роки – 1,2, тобто 444 грн. та для людей понад 65 років – 2, тобто 740 грн. [2]).

До переваг зміненого фінансування охорони здоров'я можна віднести:

- встановлення чіткого переліку медичних послуг, які кожний громадянин зможе отримати на безоплатній основі, та тих, які доведеться оплатити власним коштом, запобігаючи можливим фактам корупції;

- переведення кожного медичного закладу у форму самостійної господарської одиниці, що внаслідок конкуренції та боротьби за пацієнтів призведе до покращення медичних послуг, які пропонуватимуть ці заклади.

До невирішених питань відносяться:

- відсутність медичних протоколів, за якими повинно було б здійснюватись лікування кожного пацієнта, що повинно покращити якість

наданих послуг, можливість захисту у суді у випадку виразного порушення встановлених норм та зменшити витрати бюджету та приватних страховиків на оплату непотрібних аналізів та процедур;

- відмова від «жовтого» пакету послуг, згідно якого частина послуг фінансується за рахунок бюджетних коштів, а частина – за кошти пацієнта. Зважаючи на обмеженість бюджету МОЗ, держава без залучення додаткових грошових ресурсів зі сторони населення не буде в змозі оплатити усі послуги вторинної ланки медицини на необхідному рівні;

- переведення медичних закладів на ринкові умови за відсутності необхідних менеджерських навичок у їх управлінців ;

- недосконала інформаційна політика щодо проведених змін.

Узагальними результатами впровадження медичної реформи у 2017 році у таблиці 1.1.

Таблиця 1.1

Результати впровадження медичної реформи 2017 року

Проблема	До реформи	Після реформи
Фінансування медицини	Фінансування ліжко-місць	Фінансування медичних послуг, наданих пацієнту
Проблема вакцинації	Не вирішена	Не вирішена
Конкуренція між комунальними медичними закладами	Відсутня	Усі медичні заклади працюють на ринкових умовах
Вартість медичних послуг для пацієнта	Безкоштовна	Гарантований державою пакет медичних послуг
Застосування медичних протоколів	Відсутнє	Лікарям рекомендовано дотримуватись медичних протоколів
Управлінці медичних установ	Лікарі	Лікарі-менеджери

Із впровадженням медичної реформи багато проблем залишилися невирішеними. Для покращення показників суспільного здоров'я в Україні, окрім збільшення фінансування системи охорони здоров'я, необхідно вжити ряд заходів:

- покращити законодавчу базу, що регулює питання захисту охорони здоров'я та впровадити обов'язкове дотримання медичних протоколів, даючи можливість захищати свої інтереси як пацієнтам, так і лікувальним закладам;

- повернутись до розгляду питання пакету медичних послуг, які надаватимуться за умови співоплати їх вартості державою і громадянином. Цей крок полегшить перехідний період і дасть змогу направити акумульовані кошти у більш важливі проекти, тим самим дотримуючись основного принципу цієї реформи – прозорість фінансування;

- проведення курсів менеджменту для управлінців медичних закладів та їх стимулювання до швидшого переходу на нову систему фінансування;

- проведення активної інформаційної політики щодо безпечності і необхідності вакцинації дітей, а також щодо усіх нововведень у галузі надання медичних послуг.

Лише здійснивши усі вище перераховані кроки уряд України зможе не лише покращити показники здоров'я українців та подолати корупцію, а й оптимізувати видатки на сферу охорони здоров'я та створити повноцінний ринок медичних страхових послуг.

Використані джерела:

1. *World Bank Open Data [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://data.worldbank.org/>*

2. *Первинна меддопомога: лікарі отримуватимуть 370 грн на рік за пацієнта [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.unn.com.ua/uk/news/1727331-pervinna-meddopomoga-likari-otrimuvati-mut-370-grn-na-rik-za-patsiyenta>.*

О. Задорожна

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. Винничук Р. О.

ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПЕРСОНАЛУ

Вигорання – психо-фізіологічний процес, який характеризується втратою цікавості до будь-якої діяльності (зокрема професійної), що не є результатом стресу, а наслідок некерованого стресу.

До основних ознак емоційного вигорання належать: емоційна та фізична втома(нерозуміння, безсоння(при тих самих фізичних та розумових навантаженнях, що й колись, людина не відчуває бажання "сну"), забудькуватість та неможливість сконцентрувати увагу, фізична недуга (постійний головний біль, біль у грудях, хвороби шлунково-кишкового тракту, які підтверджені медиками), збільшення кількості можливих захворювань, втрата апетиту, постійне відчуття тривоги, депресія